

“Het is van groot belang dat de verhalen van LGBT’ers gedeeld worden”

Terugspeeltheater tijdens de Regenboogweek in Groningen

Afgelopen woensdag, op Coming-Outdag, speelde het DUTSJ Queer Playback Theatre (DQPT) een voorstelling in het kader van de Regenboogweek in Groningen. Deze week dient ter bevordering van de emancipatie en zichtbaarheid van homo’s, lesbiennes, biseksuelen en transgenders (LGBT’ers). Tijdens de voorstelling kwamen verschillende LGBT’ers aan het woord over hun coming-out, waarna hun verhalen door het theatergezelschap werden nagespeeld. “We willen dat de kern geraakt wordt.”

DOOR: JULIA KOSTER

“Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik homoseksueel was. Dit voelde heel natuurlijk, maar dat was het niet.” Klaas, een al wat oudere man, vertelt het verhaal over zijn coming-out voor een groot publiek aan één van de acteurs van het DQPT. “Ik werd eigenlijk naar buiten geduwd. Destijds had ik een vriendje waarmee ik weleens naar Parijs ging. Op een dag lag er een brief bij mijn ouders in de bus waarin stond: “Uw zoon gaat om met een homoseksueel.” Ik heb nooit geweten van wie deze boodschap kwam.”

Het DQPT speelde afgelopen woensdag een improvisatievoorstelling genaamd “DUTSJ Coming-Out” in Het Paleis in Groningen. Verschillende LGBT’ers vertelden publiekelijk hun verhaal, waarna dit werd teruggespeeld door het theatergezelschap. De voorstelling vond plaats in het kader van de Regenboogweek in Groningen die loopt van 8 tot en met 15 oktober. Gedurende deze week vinden er allerlei activiteiten plaats om de emancipatie en zichtbaarheid van LGBT’ers te bevorderen.

Dit is ook wat DQPT met haar voorstelling wil bereiken: “Het is van groot belang dat de verhalen van LGBT’ers gedeeld worden”, aldus Ton Kemp, acteur bij het theatergezelschap. “Laatst kwam een jongen door middel van onze terugspeelvoorstelling uit de kast voor zijn klas. Na afloop ging hij weg met het gevoel: “Ik ben gezien, ik ben gehoord en ik mag er zijn.” Dat is precies wat we willen”, zegt Kemp. Het uiteindelijke doel van de voorstellingen is volgens hem het bevorderen van de acceptatie van LGBT’ers in de Nederlandse maatschappij.

De verhalen die afgelopen woensdag tijdens de voorstelling verteld werden, lieten zien dat niet zozeer de tijdgeest, als wel de sociale omgeving van de LGBT’ers bepalend zijn voor de uiteindelijke beleving van de coming-out. Zo vertelt Tjeerd, een man van in de zestig, dat hij door zijn vader werd “platgezoend” nadat hij op zijn dertigste uit de kast kwam. Klaas, die gedurende de jaren zestig opgroeide in een katholieke gemeenschap, werd daarentegen verteld dat hij een “doodzonde” beging als hij zijn homoseksuele gevoelens zou uiten.

Jikke van Deelen, voorzitter van de Stichting LGBT Groningen, weet niet of het vroeger perse moeilijker of makkelijker was om uit de kast te komen dan tegenwoordig. Wel stelt ze dat de zichtbaarheid van LGBT’ers nu groter is dan een aantal jaren geleden: “Er zijn nu sociale media, maar ook televisie, radio en internet. Je kunt veel uitzoeken. Er zijn rolmodellen waar mensen zich aan kunnen spiegelen. Door deze zichtbaarheid zou het makkelijker kunnen zijn om uit de kast te komen”.

Toch valt er volgens Van Deelen nog veel te winnen wat betreft de emancipatie van LGBT’ers in Nederland: “Als je kijkt naar de verharding van de maatschappij en de incidenten die de laatste tijd hebben plaatsgevonden rondom homoseksuelen, kan je zeggen dat er nog heel wat te verbeteren valt.” De Regenboogweek in Groningen is volgens Van Deelen bij uitstek geschikt om de positie van LGBT’ers binnen de maatschappij te bevorderen: “Een heel groot deel van emancipatie en sociale acceptatie is zichtbaarheid. In zo’n week is de LGBT-gemeenschap ontzettend zichtbaar. De kracht ligt dan in het laten zien dat je niet anders bent, maar hetzelfde.”

De voorstellingen van het DQPT passen in deze gedachtegang. “Het werkt bekrachtigend om de verhalen te delen”, zegt Kemp. “We willen dat de kern geraakt wordt. Mensen moeten onder de indruk raken van de verhalen, geraakt en geëmotioneerd.” Het theatergezelschap wil met haar voorstellingen een bijdrage leveren aan de acceptatie van het “anders zijn”. “Ik doe dit voor de publieke zaak. Ik doe dit omdat ik het belangrijk vind en niet voor de poen,” aldus Kemp

